

PARAULA I VIDA

«*Via lucis*» - Pel camí de la Llum (4)

Reflexionem avui sobre **les estacions 9a, 10a i 11a del camí de «llum» i de vida**, que ressegueixen el *Via-lucis* o camí de la Llum de Pasqua. Nous aspectes del Misteri més central de la nostra fe, que contemplem i celebrem ajudats pels Evangelis.

- 9. Jesús defensa els seus apòstols contra la por.** Text: *Lluc* 20, 19.24.36. La por paralitza, fa més grans els obstacles, ens deixa com morts, incapaços de reaccionar, desanimats i sense forces, insegurs i en la foscor... I ens costa tant perdre la por... Segurament la por és el més contrari a la fe en el Crist Ressuscitat. Som desconfiats i pensem que el mal podria vèncer. Tanmateix quan Ell s'apareix als seus amics, sempre els diu «No tingueu por!... Jo he vençut el món». Ell ve a nosaltres perquè sense por, amb pau, siguem lliures, arrisquem, ens sacrificuem, ens donem del tot, sense passar comptes del que ens deuen o del que ens hem sacrificat. Necessitem la gràcia de l'alegria veritable, que treu tota por i fa viure en la confiança i la pau del Crist Ressuscitat. Veniu Senyor, i defenseu-nos de la por!
- 10. Jesús anuncia que restarà sempre amb nosaltres.** Text: *Mateu* 28,16-20. «Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». Un dia i un altre, i un altre... sense fi. Ell no ens deixarà mai de la seva mà. És la més gran de les seves promeses. Jesús s'ha fet realment home com nosaltres i ha volgut quedar-se entre nosaltres pel do de l'Esperit Sant que el fa present. I si Déu és amb nosaltres, què temerem? Qui estarà contra nosaltres? Jesús mateix resta amb nosaltres per la seva Paraula, per l'Eucaristia, pel germà que ens el fa proper, pel pobre i desvalgut amb el qual Jesús s'identifica, i tot el que li fem a una persona necessitada, ho estem fent a Jesús mateix. Tot passarà, però Jesús no passarà mai. Senyor, ja creiem, però ajudeu-nos a creure més! Gràcies per ser fidel a la vostra promesa! Veniu Senyor i quedeu-vos amb nosaltres per sempre!

- 11. Jesús retorna als apòstols l'alegria perduda i els fa pescadors d'homes.** Text: *Joan* 21,1-7. Si sortim a pescar «de nit», sense la Llum del Senyor, «no pescarem res», però si confiem en la seva Paraula, pescarem molts peixos, el veurem, i farem les mateixes obres

que feia Jesucrist. La Pasqua és el retorn de l'alegria als nostres cors, perquè el Senyor està viu i el Pare l'ha ressuscitat, i perquè l'Església dona fruit, és sempre jove i està viva. Potser retornaran els motius de tristesa, però cal vèncer la tristesa amb la confiança, i el fruit en serà l'alegria. L'alegria perfecta va unida a la humilitat, al servei, al manteniment dels nostres compromisos de vida i d'amor. És a la Pasqua que ressonen de nou les paraules de Jesús: «Us faré pescadors d'homes», indicant que hem de ser apòstols seus, acompanyants d'altres que ens esperen i ens necessiten, atraients cap a la vivència de les Benaurances del Regne de Déu. Veniu Senyor, i feu-nos apòstols vostres, entregats i sempre plens de joia!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

El gran testimoni de fe del beat Joan Pau II

«Amb el seu testimoni, el Papa ens va retornar la força de creure en Crist», va dir Benet XVI del seu predecessor en la solemne cerimònia de beatificació, celebrada el passat 1 de maig i que portà a Roma més d'un milió de pelegrins. També hi varen assistir nombrosos catalans, presidits pels seus bisbes. Els tres moments forts de la beatificació foren la vigília de pregària al Circ Màxim, la beatificació a la plaça de Sant Pere, amb una bellíssima homilia de Benet XVI, i la missa d'acció de gràcies per la beatificació, celebrada el dilluns 2 de maig a la plaça de Sant Pere i presidida pel cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat, moment que recull la fotografia, en què es veu el retrat del nou beat, col·locat a la façana de la basílica vaticana.

GLOSSA

Troba't amb Jesús, també a la cartellera

Esperant per participar en una celebració comunitària del perdó en un centre de pastoral juvenil, vaig llegir les cartelleres del vestíbul. S'hi anunciaven les celebracions habituals de l'eucaristia, una estona de pregària comunitària setmanal, el dia i hora de reunió dels grups d'universitaris, tantes d'exercicis espirituals per a joves, recessos...

Un altre espai estava ocupat per la informació sobre diverses conferències previstes per al mes en curs i alguns cursets d'aprofundiment en la fe, de durada diversa...

Un tercer espai oferia possibilitats de servei des del voluntariat. Amb persones grans: fer unes hores de companyia a casa setmanalment o cada quinze dies, passejar junts de tant en tant, fer petits serveis (acompanyar al metge, a fer gestions...), visitar residències... Amb infants: ser monitor en un centre d'esplai o en unes colònies d'estiu d'aquella comunitat cristiana o en alguna altra de les parròquies que ho demanen... Fins i tot, una petició de voluntaris oferia la possibilitat d'anar a un país africà durant un mes a col·laborar en una escola. També es demanaven directores de cant per a les celebracions de l'eucaristia i col·laboradors per a un menjador i un centre, ambdós de passavolants.

Mentre llegia, pensava en les vegades que m'he queixat i he escoltat queixar-se altres adults sobre el fet que els joves no s'autoexigeixen per superar-se i vèncer l'amoltonament, que els joves creients es comprometen poc a favor dels altres o que són testimonis desdibuixats de les exigències evangèliques. Potser és cert en molts casos, també entre els adults. En molts d'altres, però, el compromís que neix de la fe que es manifesta en les obres, del trobament amb el Jesús sofrent, és una realitat esponerosa i amagada alhora, sovint anònima, que no mereix espai en els mitjans, però que cada dia fa realitat les crides de Jesús a estimar el proïsme, a donar la vida i a servir. «Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom» (*Mc* 10,43-45).

Es va fer l'hora de la celebració comunitària del perdó. Vaig deixar la lectura de la cartellera. Després de la introducció general, s'acostaren una bona colla a celebrar el sagrament. A uns quants, els vaig recomanar llegir-la i passar a l'acció. Estimar servint.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Cant espiritual (fragment final)

Si per mi com aquest món no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; pro on sou, qui ho sap?
Tot lo que veig se vos assembla en mi...
Deixeu-me creure, doncs, que sou aquí.
I quan vingui aquella hora de temença
en que s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.

(Barcelona, 1909-1910)

DIUMENGE VI DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: «Que en són d'admirables, les vostres obres!». R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de coneixe'l, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaría y predicaba allí a Cristo. El gentío escuchaba con aprobación lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaría había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por los fieles, para que recibieran el Espíritu Santo; aún no había bajado sobre ninguno, estaban sólo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!». R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad en vuestros corazones a Cristo Señor y estad siempre prontos para dar razón de vuestra esperanza a todo el que os la pidiere; pero con mansedumbre y respeto y en buena conciencia, para que en aquello mismo en que sois calumniados queden confundidos los que denigran vuestra buena conducta en Cristo; que mejor es padecer haciendo el bien, si tal es la voluntad de Dios, que padecer haciendo el mal. Porque también Cristo murió por los pecados una vez para siempre: el inocente por los culpables, para conducirnos a Dios. Como era hombre, lo mataron; pero, como poseía el Espíritu, fue devuelto a la vida.

▶ Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque vive con vosotros y está con vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros conmigo y yo con vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; al que me ama lo amará mi Padre, y yo también lo amaré y me revelaré a él.»

Crist ressuscitat ens envia l'Esperit Sant. Fragment de *La Trinidad*, pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a □ **dimarts**: So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b / Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 1,39-56
- **dimecres**: Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15 □ **dijous**: Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20
- **divendres**: Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a □ **dissabte**: Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28
- **diumenge** vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.): Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20.

Jesús de Natzaret va ser un gran personatge que va viure al segle i. Els seus gestos prodigiosos cridaven l'atenció de la gent del seu temps. Els seus ensenyaments sobre tota mena de temes eren escoltats de bon grat per la saviesa que contenien. Tanmateix, tot això no és suficient per explicar qui és ell per als cristians. Segons la fe cristiana, Jesús és molt més que un gran personatge del passat. És qui ha ressuscitat i ara viu per sempre, present enmig nostre.

Abans de morir, Jesús parla amb els seus deixebles, i ho fa en termes de relacions personals que duren per sempre. Els assegura que encara que

mori no els deixarà sols, que continuarà amb ells. D'una forma nova, invisible però ben real. Ja no serà una presència física sinó una experiència interior, del cor. Per això parla de la vinguda de l'Esperit, la nova manera que té Déu de ser a prop de cada persona.

Ser cristià no és principalment saber coses sobre Jesús i procurar viure segons els seus valors. Ser cristià és viure unit a Crist, ressuscitat i vivent per sempre. És tenir l'Esperit Sant, presència divina que continua la presència i la tasca de Jesús, que fa comprendre el seu ensenyament i dóna força per posar-lo en pràctica. És acollir la vida de Déu en nosaltres

i entrar en aquesta relació de coneixement i d'amor que caracteritza la relació entre el Pare, el Fill i l'Esperit.

Certament, Jesús també parla de guardar els seus manaments, però no pas en un context d'autoritarisme i d'imposició, sinó en un ambient de relació personal i d'amor. Fins al punt que el seu manament és el d'estimar-se els uns als altres tal com ell ha estimat. Jesús ha estimat amb generositat, amb esperit de servei, amb una donació total. Demanar això no és cap manament arbitrari, sinó mostrar el camí que porta la pau entre els homes i la felicitat permanent a qui el segueix.

Agustí Borrell

COMENTARI

Viure en l'amor

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Isaac (i 3) El pou de la trobada

En veure Abraham que es feia vell i que el seu fill no tenia muller, patia pel futur de la seva nissaga i la continuïtat de la benedicció de Déu. Aleshores, va enviar un servent de confiança a buscar esposa per a Isaac. Però com que no volia que la seva nora fos una cananea, el servent va haver d'emprendre el camí que en el seu moment va fer Abraham en sentit invers per retornar a la terra dels avantpassats.

I en arribar vora el pou que hi ha a la sortida de la ciutat de Nahor, el servent va trobar la noia —Rebeca—, escollida entre unes noies que anaven a treure aigua i que va ser generosa en donar aigua al servent i deixar abeurar els seus camells (Gn 24,1-17).

La relació entre el pou i el matrimoni és present en altres textos de l'Esriptura. El Càntic dels Càntics també utilitza aquesta metàfora, quan diu: «Ets un jardí tancat, germana me-

va, esposa: un jardí tancat, una font segellada. Ets font de jardins, pou d'aigües vives, que brollen del Líban» (Ct 4,12 i 15).

La metàfora del pou està íntimament unida a les descripcions de la vida espiritual. Ja Orígenes s'havia adonat que no era casual que les noces dels patriarques es decidís al costat d'un pou. També Jacob i Moisès coneixeran les seves esposes al costat d'un pou. Orígenes afirma que aquesta coincidència té un sentit al·legòric. Es tracta de la unió entre l'ésser humà i el Verb de Déu, que no es pot realitzar d'altra manera que no sigui a través de la meditació de les Sagrades Esriptures. Si un s'acosta al pou, la Bíblia, i n'extreu aigua, el sentit profund del text, aleshores experimentarà l'esposori amb Déu.

Un altre exemple de la vinculació del pou a la vida espiritual el trobem en el Nou Testament, en el diàleg de Jesús amb la dona samaritana prop del pou de Jacob.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

ENTREVISTA

IOLANDA LÓPEZ

Si vols, pots... ajudar!

La Iolanda López és una mestra, logopeda i psicopedagoga de 35 anys a qui apassionen l'educació, l'esport i l'aprenentatge continu.

Durant la seva vida ha tingut la sort de viure experiències de voluntariat molt dures a Barcelona, a Costa d'Ivori i al Perú, que li han servit de molt.

Fa uns mesos va entrar en contacte amb Josep Ajram, el primer —i únic— ultraman espanyol de la història:

la idea era preparar-se per fer amb ell una marató i així aconseguir fons per als nens i nenes malalts de càncer de l'associació AFANOC. El repte actual és entrenar-se per poder fer una triatló, per tal d'ajudar —mitjançant la venda d'uns bidons d'aigua— la Fundació Josep Carreras, que lluita contra la leucèmia. Per conèixer el projecte: <http://mujerescontraJosefajram.blogspot.com>.

El projecte actual, quin objectiu té?

En primer lloc, vol transmetre la idea que els límits només se'ls posa un mateix; si vols, és possible. Pretén transmetre que qualsevol persona, tenint un repte i treballant-hi molt, pot arribar a aconseguir-lo. I, en segon lloc, vol recollir diners per a la Fundació Josep Carreras, que necessita recursos per tirar endavant la seva lluita contra la leucèmia.

Creus que Déu t'està donant les forces que necessites per aconseguir objectius com aquests?

Sento la força de Déu i de totes les persones que esperen el nostre ajut. No sempre és fàcil, però la il·lusió que hi estem posant, la recerca de patrocinadors, les hores d'entrenament compartides... em fan sentir més forta i capaç de poder-ho aconseguir. De vegades, el cos es queixa, però aquesta energia que rebo em fa continuar millorant en les tres disciplines en què necessitaré competir: natació, ciclisme i cursa a peu. He perdut persones molt estimades a causa d'aquesta malaltia, i vull dedicar-los la meua victòria!

De què li estàs més agraïda a Déu?

La llista és tan llarga... En primer lloc, pels pares que tinc; d'ells ho he après tot! la força, la capacitat de sacrifici, les ganes d'ajudar, la constància, la humilitat, el respecte envers tothom... sempre han estat valors presents a casa. En segon lloc, per les meves germanes; també pels nebots, cunyats, amics i companys de feina a l'escola Lestonnac, que em fan més fàcil la vida. Dono gràcies també per la salut que em permet plantejar-me aquests reptes i per tota la gent que confia i que dona suport a aquests projectes. Quan em llevo i quan me'n vaig a dormir, la primera i la darrera paraula que sempre em surt de dins és: gràcies!

Oscar Bardají i Martín

EDUCAR

La confiança, que no falte

La majoria de autors coincideix en resaltar la importància del sentiment de confiança que debe adquirir el bebé para poder desenvoluparse adecuadamente. ¿Por qué

precisamente la confianza y no cualquier otro sentimiento? Es sencillo: porque el recién nacido ha llegado a este mundo para establecer un vínculo sólido con los seres queridos que lo atienden y necesita poder confiar en ellos, tanto si se trata de una madre como de un padre o cualquier cuidador habitual que se haya responsabilizado del niño.

El objetivo final de la función educativa de los padres es facilitar la independencia y la autonomía de sus hijos. Es el aprendizaje de la libertad, que debe comenzar fomentando la seguridad básica del niño, quien debe ir adquiriendo confianza en sus padres y en el mundo. Un mundo que se le irá haciendo cada vez más ordenado a medida que aprenda los ritmos del sueño y de las comidas. Muy pronto, los padres tendrán que comenzar la enseñanza de los límites, que el niño interpreta como una demostración de interés y afecto por parte de los padres.

El bebé que confía en sus progenitores pronto podrá dejar de agarrarse a las faldas o a los pantalones de estos y, separándose de ellos, gateando o con vacilantes pasos, irá a explorar otras habitaciones y rincones de la casa. Luego, cuando sea algo más mayorcito, se podrá entretener jugando, sin necesidad de que mamá o papá estén presentes a su lado. No los necesita físicamente, porque sabe que en el momento en que los necesite acudirán a su lado: ya le han dado buenas pruebas de ello. Está, pues, bien vinculado con sus seres queridos. ¡Puede confiar en ellos!

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

El derecho a la alegría

Paul W. von Keppler enseñó en las universidades de Tübingen y Friburgo. Después fue obispo de Württemberg. Editó un libro sobre la alegría. Afirmaba:

- «Toda persona tiene derecho a disfrutar de la alegría.»
- «La alegría es un elemento y una necesidad de la vida.»
- «La alegría es un principio y una fuerza vital importante.»
- «Toda persona —desde la infancia a la vejez— necesita de la alegría.»
- «La alegría es necesaria para las funciones físicas, intelectuales y para la vida espiritual, así como para la relación con los miembros de la familia y de la comunidad.»

Tenemos derecho a la alegría, sí. Pero debemos extraerla de nuestro interior: del deber cumplido, del trabajo bien hecho, de la renuncia al propio yo, de la práctica de las virtudes, del cumplimiento del precepto del amor.

El célebre médico francés Rabelais afirmaba: «Las personas alegres... curan.»

Como decía Goethe: «Tú cumple, tú ayuda y la alegría no tardará en venir.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

29. ✚ Diumenge VI de Pasqua. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. Dilluns. Sant Ferran (1198-1252), rei castellanoleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina); beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905-Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, verge.

31. Dimarts. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. Dimecres. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. Dijous. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. Divendres. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. Hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. Dissabte. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

General: Que els sacerdots, units al Cor de Crist, siguin testimonis de l'amor de Déu.

Missionera: Que l'Esperit Sant susciti vocacions missioneres que difonguin el Regne.

Obre al públic l'Espai Ermengol a la Seu d'Urgell

La ciutat de la Seu d'Urgell ha creat el centre Espai Ermengol, situat en el nucli històric de la Seu d'Urgell. Està concebut com a espai de recepció turística i alhora com

a museu de la ciutat i compta amb tres àmbits expositius permanents. La importància del Bisbe Ermengol d'Urgell, una figura clau en la Catalunya del segle XI, la història de la ciutat, i també un espai al món del formatge. El centre està inclòs a la Ruta del Pirineu. Com a tal, pretén ser un punt dinamitzador dels atractius patrimonials de la zona.

L'Alcalde de la Seu, Albert Batalla, ha explicat que aquest espai servirà de promoció de la ciutat i també perquè «els mateixos urgellencs coneguin millor la seva ciutat i n'estiguin orgullosos».

L'espai compta amb un centre d'acollida turística a la planta baixa, el qual estarà relacionat amb un programa turístic de la Generalitat anomenat Rutes Comtals. En la primera planta hi ha una gran exposició de la ciutat de la Seu, des dels seus orígens fins a la ciutat contemporània, passant per totes les èpoques que ha viscut la ciutat. En la segona planta es troba una gran exposició sobre el formatge i la producció agroalimentària urgellenca. I en la tercera planta hi ha una sala d'exposicions que durant els dos primers anys acollirà una mostra en record de la figura del Bisbe Ermengol que enguany compleix mil anys de la seva designació com a bisbe.

Trobada Interdiocesana de Vida Consagrada a Andorra

Dissabte dia 7 de maig, convocats per les respectives delegacions diocesanes per a la Vida Consagrada, una cinquantena de religioses i religiosos dels Bisbats de Solsona i d'Urgell van peleginar al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell en ocasió de la XIV Trobada Interdiocesana de membres d'Instituts de Vida Consagrada, acompanyats per Mn. Joan F. Casals, Vicari General i Delegat per a la Vida Consagrada del Bisbat de Solsona, i de Mn. Jaume Vila, Delegat per a Vida Consagrada del Bisbat d'Urgell.

Els religiosos i les religioses van ser acollits a les 10 del matí per Mons. Joan Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, i van celebrar plegats laudes a la Residència de la Sagrada Família de la Seu d'Urgell. Ja a Andorra la Vella, visitaren la Casa de la Vall, i més tard, al Santuari de Meritxell, es va celebrar l'Eucaristia. L'Arquebisbe d'Urgell, durant l'homília, els esperonà a viure amb maduresa i amb sempre nova vitalitat segons la vocació rebuda: «A vegades potser hem estat decebuts de persones i ens pot costar tornar a engrescar-nos en nous projectes, però el Crist no ens decebrà mai i sempre ens donarà nova força per ser-li fidels i portar fruit». Mn. Ramon Rosell, Rector del Santuari, va explicar alguns detalls de la història i de la simbologia del Santuari i els convidà a conèixer el centre de colònies d'AINA, al comú de Canillo, on van compartir un dinar de germanor. A la tarda, el grup va visitar també l'església de Santa Coloma, a Andorra la Vella, on van cloure la jornada amb la pregària de vespres.

La Missa de la coronació de Mozart omple la Catedral

El Cor dels Petits Cantors Lliures, el Cor de Cambra i Cor de Nenes Valls d'Andorra i l'Orquestra Baeterra van interpretar, el dissabte dia 7 de maig a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, la Missa de la Coronació de W.A. Mozart. Catherine Metayer va dirigir els cors i Joan Henric va portar la direcció musical, en una actuació molt lluïda. El temple es va omplir de gom a gom, per seguir el concert amb un llibret que va ser complementat per dues peces més de Mozart: l'*Exultate, jubilate KV 165* i l'*Ave verum corpus KV 618*. Hi van participar uns 130 cantaires i vint-i-cinc músics, a més de quatre solistes: la soprano Ulrike Van Cotthem, l'alto Hélène Delalande, el tenor Perre Perny i el baríton Marc Canturri.

El moment més emocionant es va produir en la salutació final de la directora dels cors, que va ser molt aplaudida. Nombroses autoritats polítiques, de l'entorn social i econòmic andorrà i de la comarca de l'Alt Urgell, van assistir al concert, encapçalades per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives. Van assistir també el Vicari General Mn. Joan Pujol, el Vicari General i Adjunt a Representant del Copríncep Mn. Josep M. Mauri, el Secretari General dels Serveis del Copríncep, Sr. Joan Massa i el Degà del Capítol Catedralici Mn. Antoni Cagigós. L'ambaixador de França, Excm. Sr. Jean-Pierre Berçot ha volgut estar present, com també el Secretari de Sindicatura M.I. Sr. Carles Ensenyat, diversos consellers generals, els cònsols majors d'Andorra la Vella i de Canillo i els menors d'Encamp i Ordino, els exsindics M.I. Josep Dalleres i M.I. Sr. Francesc Cerqueda, l'Alcalde de la Seu d'Urgell Sr. Albert Batalla i el segon Tinent d'Alcalde Sr. Jesús Fierro i alguns regidors del consistori.

Confirmacions a Santa Maria de Balaguer

Dissabte dia 7 de maig a la tarda, 82 nois i noies de la parròquia de Santa Maria de Balaguer van rebre el sagrament de la Confirmació de mans de Mons. Joan Enric Vives. A més del Rector de la parròquia i Arxiprest de la Noguera, Mn. Ramon Solé, i del Vicari, Mn. Jordi Profitós, han concelebrat amb l'Arquebisbe d'Urgell Mn. Pau Vidal, Mn. Domènec Farré i Mn. Cinto Busquet. Els confirmands i els seus padrins, acompanyats de les famílies i molts fidels de la parròquia, omplien de gom a gom la immensa nau de l'església de Santa Maria.

A l'inici de la celebració, dos dels joves donaren la benvinguda a l'Arquebisbe Joan Enric: «Estem segurs que l'Esperit de Jesús és amb nosaltres d'una manera més plena. Per això, manifestem que la vida té sentit i que volem viure-la com un regal de Déu. No podem anar sols, hem descobert Jesucrist, el nostre amic i el nostre guia. Per dur a terme aquest compromís confiem en la força de l'Esperit de Jesús i amb el recolzament de tota la comunitat que avui ens acompanya.»

Urgell participa en la primera trobada missionera familiar

La Diòcesi d'Urgell participà el 14 de maig en la primera trobada missionera familiar que s'ha dut a terme entre les diòcesis de Lleida, Solsona i el mateix Urgell, organitzada per les delegacions de missions respectives. Les famílies participants a aquesta jornada, al monestir de les Avellanès, la majoria joves amb infants petits, van fer diverses activitats per conèixer la tasca dels missioners i després de l'Eucaristia, van celebrar un dinar de germanor i van poder jugar plegats, infants i pares en una activitat lúdica i de companyonia.

LA PLETA

L'«altra festa» a Canòlich

El 29 de maig, la diada de Canòlich, és un dia de joia compartida, de festa, des de primeres hores del matí. Des de l'aviada de coets a les vuit del matí i més tard la missa a la parròquia, i amb la culminació de la celebració eucarística a l'aire lliure al Santuari de Canòlich, els fidels de Sant Julià vivim amb intensitat molts elements evangèlics: la companyonia amb els amics i entre la família, l'esforç compartit dels pelegrins que puguen a peu cap el Santuari, la solidaritat, l'amistat, la comprensió... grans i petits, de molts diversos orígens i amb feines diferents, ens trobem, tot escampant la festa del nostre cor. Aquesta és l'autèntica festa de Canòlich.

L'hem estat preparant amb intensitat al llarg de tot el mes de maig. Activitats de tota mena: esportives, culturals, infantils, han nodrit els nostres carers i places de ciutadans que volen estar presents

en la seva parròquia. Canòlich té nom de trofeu de natació, i d'exhibició de taekwondo, té gust de la solidaritat de joves i grans i de les seves gestions i activitats envers els més necessitats, els més

grans, els discapacitats; també té la forma dels punts de llibre... i la sonoritat del llibre escollit en veu alta. Canòlich té la cantarella del ball, i el refilar dels cantors de la parròquia. Sense dubte, un exercici de reafirmació com a grup humà que arriba al seu zenit quan celebrem plegats l'Eucaristia davant de la Mare de Déu, encimbellada a la muntanya.

La diada de Canòlich és un moment de retrobament amb les arrels. I també amb les nostres arrels cristianes. El simbòlic acte de beneir els pans, després de l'Ofici, té un gust especial i saborós: el de l'acte de compartir i repartir i fer-ho amb bon talent. En un moment en el que la crisi sembla sacsejar-nos sense contemplacions, és el millor per apropar-nos a la Mare. Us convido a participar en l'«altra festa» de Canòlich.

Mn. Pepe Chisvert
Rector de Sant Julià de Lòria